

Abstrakt

Cílem této bakalářské práce je porovnat, jak zatajení a následné odhalení pravdy ovlivňuje jednotlivé osoby a jejich okolí ve vybraných dílech Henrika Ibsena. Pravda je tématem, které se v Ibsenových hrách objevuje často – i přesto každé drama obsahuje jedinečnou situaci, ve které figuruje pravda, její zatajení, nebo dopad, který její odhalení přináší. Přestože všechna odhalení vedou k rozpadu zaběhnuté situace, tento rozpad má v každém dramatu jiný dopad jak na postavu, která pravdu zatajila, tak na její okolí. Opakujícím se motivem v Ibsenových hrách je také postava morálního idealisty, která si klade za cíl odhalit pravdu i přes možný negativní dopad, a sebeklam, který ovlivňuje chování jednotlivých postav.

I přes velký záběr možných důvodů pro zatajení pravdy je její odhalení v Ibsenových dílech nevyhnutelné – ať už kvůli již zmíněné postavě idealisty, nebo kvůli donucení okolnostmi. V *Divoké kachně* a v *Nepříteli lidu* je pravda odhalena právě kvůli této postavě morálního idealisty, zatímco v *Domečku pro panenky* a v *Přízracích* jsou postavy k odhalení pravdy donuceny vnějšími okolnostmi. Podobně duální je pak fakt, že zatímco v *Přízracích* a v *Nepříteli lidu* je pravda odhalena osobou, které se přímo dotýká, v *Domečku pro panenky* a v *Divoké kachně* je tomu právě naopak.

Přestože mají postavy různé motivace pro skrytí, či naopak k odhalení pravdy, vede tato snaha k rozkladu stávající situace a jejímu přerodu.